

॥ १२ ॥ १३ ॥ १४ ॥ १५ ॥ त्रिवर्षपरमोषितैःपुराणैः ॥ १६ ॥ १७ ॥ १८ ॥ १९ ॥ २० ॥ रसैःपयोघृतादिभिः ॥ २१ ॥ २२ ॥ वितथंहिस्नाहिस्रयोःकृत्यस्तुत्यापादनादृतं ॥ २३ ॥

ततोदीनान्यशून्द्वाक्कषयस्तेतपोधनाः ॥ ऊचुःशक्रं समागम्यनायं यज्ञविधिः शुभः ॥ १२ ॥ अपरिज्ञानमेतत्तेमहांतंधर्ममिच्छतः ॥ नहियज्ञेपशुगणाविधि
दृष्टाः पुरंदर ॥ १३ ॥ धर्मोपघातकस्त्वेषसमारंभस्तवप्रभो ॥ नायं धर्मकृतो यज्ञो न हि साधर्म उच्यते ॥ १४ ॥ आगमेनैव ते यज्ञं कुर्वतु यदि चेच्छसि ॥ १५ ॥ वि
धिदृष्टेन यज्ञेन धर्मस्ते सुमहान् भवेत् ॥ यजबीजैः सह स्वाक्षत्रिवर्षपरमोषितैः ॥ १६ ॥ एष धर्मो महान् शक्र महागुणफलोदयः ॥ शतक्रतुस्तद्वाक्यमृषिभिस्तत्त्व
दर्शिभिः ॥ १७ ॥ उक्तं न प्रतिजग्राहमानामोहवशं गतः ॥ तेषां विवादः सुमहान् शक्र यज्ञे तपस्विनां ॥ १८ ॥ जंगमैः स्थावैरवापि पृथग्यमिति भारत ॥ तैतुखि
न्नाविवादेन कषयस्तत्त्वदर्शिनः ॥ १९ ॥ तदा संघाय शक्रेण प्रच्छुर्नृपतिं वसुं ॥ धर्मसंशयमापन्नान्सत्यं ब्रूहि महामते ॥ २० ॥ महाभाग कथं यज्ञेष्वगमो नृप
सत्तम ॥ यष्ट्व्यं पशुभिर्मुख्यैरथो बीजैरसैरिति ॥ २१ ॥ तच्छ्रुत्वा तु वसुस्तेषामविचार्य बलाबलं ॥ यथोपनीतैर्यष्टव्यमिति प्रोवाच पार्थिवः ॥ २२ ॥ एवमुक्त्वा
स नृपतिः प्रविवेश रसातलं ॥ उक्त्वाथ वितथं प्रश्नं चेदीनामीश्वरः प्रभुः ॥ २३ ॥ तस्मान्न वाच्यं त्वेकेन बहुज्ञेनापि संशये ॥ प्रजापतिमपाहाय स्वयं भुवन्ते प्रभुं ॥
॥ २४ ॥ तेन दत्तानि दानानि पापेनाशुद्धबुद्धिना ॥ तानि सर्वाण्यनाहत्य न श्रयति विपुलान्यपि ॥ २५ ॥ तस्या धर्मप्रवृत्तस्य हि सकस्य दुरात्मनः ॥ दानेन कीर्त्तिर्भ
वति न प्रेत्येह च दुर्मतेः ॥ २६ ॥ अन्यायोपगतं द्रव्यमभीक्ष्णं यो ह्यपंडितः ॥ धर्माभिर्शकीय जेत न स धर्मफलं लभेत् ॥ २७ ॥ धर्मवैतंसि को यस्तु पापात्मा पुरुषाय
मः ॥ ददाति दानं विप्रेभ्यो लोकविश्वासकारणं ॥ २८ ॥ पापेन कर्मणा विप्रो धनं प्राप्य निरंकुशः ॥ रागमोहान्वितः सौतिकलुषांगतिमश्नुते ॥ २९ ॥ अपि संचय बु
द्धिर्हिलोभमोहवशं गतः ॥ उद्वेजयति भूतानि पापेनाशुद्धबुद्धिना ॥ ३० ॥ एवं लब्ध्वा धनं मोहाद्यो हि दद्याद्यजेत वा ॥ न तस्य सफलं प्रेत्य भुंक्ते पापधनागमात् ॥
॥ ३१ ॥ उच्छं मूलं फलं शाकमुदपात्रं तपोधनाः ॥ दानं विभवतो दत्त्वानराः स्वर्गोति धार्मिकाः ॥ ३२ ॥ एष धर्मो महायोगो दानं भूतदया तथा ॥ ब्रह्मचर्यं तथा सत्य
मनुक्रोशो धृतिः क्षमा ॥ ३३ ॥ सनातनस्य धर्मस्य मूलमेतत्सनातनं ॥ श्रूयंते हि पुरा तत्ता विश्वामित्रादयो नृपाः ॥ ३४ ॥ विश्वामित्रोऽसितश्चैव जनकश्च महीप
तिः ॥ कक्षसेनाधिसेनौ च सिंधुद्वीपश्च पार्थिवः ॥ ३५ ॥ एते चान्ये च बहवः सिद्धिं परमिकां गताः ॥ नृपाः सत्यैश्च दानैश्च न्यायलब्धैस्तपोधनाः ॥ ३६ ॥

॥ २४ ॥ २५ ॥ २६ ॥ २७ ॥ २८ ॥ २९ ॥ ३० ॥ ३१ ॥ ३२ ॥ ३३ ॥ ३४ ॥ ३५ ॥ ३६ ॥